

Mál nr. 372/2019**M og
V v/ ábyrgðartryggingar flutningafyrirtækisins A****Ágreiningur um bótaskyldu er maður féll út um dyr á eftirvagni vöruflutningabifreiðar.****Gögn.**

Málskot, móttakið 23.10.2019, ásamt fylgigögnum.
Bréf V, dags. 8.11.2019.

Málsatvik.

M starfaði sem vöruflutningabílstjóri hjá vöruflutningafyrirtækinu A. Síðdegis 17. janúar 2016 vann M við að lesta eftirvagn vöruflutningabifreiðar sem hann ók. Vildi þá til að M féll út um hliðardyr á vagninum og varð fyrir meiðslum er hann skall í jörðina fyrir neðan.

Í tilkynningu A um slysið til Vinnueftirlits ríkisins, sem virðist vera dagsett 3. mars 2016, segir að M hafi verið inni í eftirvagninum og verið að búa til pláss fyrir bretti. Hafi hann hallað sér upp að hliðarhurðinni með þeim afleiðingum að læsingin gaf sig og dyrnar opnuðust. Hafi M fallið aftur á bak úr vagninum á jörðina sem hafi verið þakin klaka.

M gaf skýrslu um atvikið hjá lögreglu 26. október 2018. Þar kom fram að hann hafi verið búinn að setja tvö bretti inn í eftirvagninn og farið með handtjakk inn á milli brettanna til að búa til pláss fyrir þriðja brettið, sem hann kvað oft vera gert. Því næst hafi hann hallað sér upp að hurðinni til að fá smá stuðning, en við það hafi dyrnar opnast og hann fallið til jarðar. Hafi hann látið yfirmann sinn hjá A vita af atvikinum en haldið svo akstri áfram. Hann hafi svo gefist upp á akstrinum, farið til síns heima daginn eftir og leitað til læknis í kjölfarið. Hafi hann verið frá vinnu í um einn og hálfan mánuð. Telur M að áður en slysið varð hafi læsingin kviklæst eða staðið á sér, sem síðan hafi gefið eftir þegar hann þrýsti sér upp að hurðinni.

Í skýrslu hjá lögreglu kvað B, akstursstjóri hjá A, að M hafi tjáð sér að hann hafi verið að spyrna í hurðina við lestun á bifreiðinni þegar hurðin hafi hrokkið upp. Svo virðist sem læsingin hafi gefið eftir.

Vitnið D, stafsmaður hjá A, kvaðst ekki hafa vitað til þess að handfang í umræddum eftirvagni hafi verið ónýtt. Hann kvaðst ekki hafa orðið fyrir því að hurðin hafi kviklæst og vagninn hafi alltaf verið í toppstandi.

Starfsmaður hjá A upplýsti lögreglu að við yfirferð á bifreiðinni (eftirvagninum) eftir slysið hafi komið í ljós að læsing í hurðinni hafi verið biluð og kjölfarið hafi verið gert við hana.

M kveður slysið ekki hafa verið tilkynnt Vinnueftirliti ríkisins innan sólarhrings eins og skylt hafi verið samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og því hafi engin rannsókn farið fram á slysinu strax í kjölfar þess. Af þeim sökum verði A sem vinnuveitandi M að bera halla af skorti á sönnun um málsatvik sem hafi mátt leiða í ljós við rannsókn Vinnueftirlitsins eða lögreglu.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlits ríkisins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Auk þess skal tilkynna Vinnueftirlitinu eigi síðar en innan sólarhrings slys þar sem líkur eru á að starfsmaður hafi orðið fyrir langvinnu eða varanlegu heilsutjóni. Hafi vinnuveitandi vanrækt skyldur samkvæmt þessari lagagrein eru allmörg dómafordæmi um að vinnuveitandi skuli beri hallann af sönnunarskorti ef aðila greinir á um málsatvik.

Eins og mál þetta liggur fyrir þykir mega leggja til grundvallar skýringu M á því hvernig hurð eftirvagnsins opnaðist og M féll út um dyrnar, þ.e. að læsing á hurð eftirvagnsins hafi verið kviklæst eða staðið á sér sem leiddi til þess að hurðin gaf eftir þegar M þrýsti sér upp að hurðinni.

Þótt ekki hafi gefist tækifæri til að skoða og rannsaka læsingarbúnað á hurð eftirvagnsins strax í kjölfar slyssins og við það megi miða að bilun í honum hafi leitt til þess að dyrnar opnuðust með þeim

afleiðingum að M féll út úr vagninum hefur M engu að síður sönnunarbyrðina um það að starfsmenn A hafi vitað eða mátt vita um bilunina og getað brugðist við áður en slysið varð. Af skýrslum starfsmanna A hjá lögreglu og raktar eru hér að ofan, eða gögnum málsins að öðru leyti, verður ekki ráðið að starfsmenn A hafi vitað eða mátt vita að læsingin hafi verið biluð þegar M varð fyrir slysinu. Slysið verður því ekki rakið til atvika sem A ber skaðabótaábyrgð á. Af þeim sökum á M ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 10. desember 2019.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.